

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی - کابل

۱۰ اپریل ۲۰۲۰

" پیر از مردنش می ترساند و جوان از رفتنش "

۲

پنجشنبه - ۲۰ حمل ۱۳۹۹ - کابل:

در قسمت قبل از قول "عبدالله عبدالمود" نوشتم "پمپو برای میانجیگری نیامده بود" بود، در این قسمت می بینیم این جمله ساده کدام معنایی را با خود حمل می نماید:

الف- "عبدالمود" با ذکر این جمله صریحاً ابراز می دارد، که امریکا حل مشکل بین خودش و "غنی احمدزی" را بر دوش خود آنها گذاشته،

ب - یعنی آن حمایتی را که تا حال از جواسیس تکنوکرات علیه داعیان و نمایندگان اسلام سیاسی نموده و نفس حمایت امپریالیسم امریکا می تواند رخنه در اردوی جهادیه ایجاد کند، از تکنوکراتها دریغ می نماید،

پ - یعنی طرفداران "عبدالله" نباید از قهر و خشم امریکا هراس داشته باشند و به پای "غنی احمدزی" بیفتند، بلکه تا می توانند باید روی مواضع شان پافشاری نمایند.

هموطنان گرامی!

نکته دیگر برخورد دو رویانه و فریبکارانه امپریالیسم امریکا در قبال هر دو نفر می باشد، چه از یک جانب با شرکت خودش و حواریون نزدیکش در مراسم تحلیف "غنی احمدزی"، عملاً بر اقتضای انتخابات و نتایج بیرون شده از آن صحنه می گذارد و "غنی احمدزی" را به مثابه رئیس جمهور "منتخب" و "قانونی" افغانستان می شناسد و از جانب دیگر هم نماینده خاص آنها "خلیلزاد" و شخص وزیر خارجه "پمپو" باربار بر این نکته رسماً و از طریق رسانه ها تأکید می ورزند که انتخابات و نتایج آن قابل تأمل است، به این هم اکتفاء نکرده در محافل خصوصی به ویژه بین آنهایی که می خواهند بین دو نفر میانجیگری نمایند، با صراحت در نفی انتخابات سخن گفته، حتی شرکت شان را در مراسم تحلیف به منظور حفظ روحیه سربازان و منسوبان اردو تبلیغ می دارند.

هموطنان گرامی!

دقت در این دو گفتار و برخورد، واضح نشان می دهد که امپریالیسم امریکا ستراتیژی و هدف خاص خود را تعقیب می نماید، یعنی دزد را می گوید دزدی کن و صاحبخانه را می گوید هوشیار باش. یعنی نه "غنی احمدزی" و باندش انسان های لجوج، خیره سر و خودخواه هستند، نه "عبدالمود" و باندش انسانهای طماع و جاه طلب. بلکه هر دو فرد یعنی هم

"غنی احمدزی" و هم "عبدالمود" هنرپیشگان کم ظرفیتی هستند که رول های داده شده شان را در یک سناریو و داستان خاص بازی می نمایند.

آنها وظیفه دارند اوضاع را قسمی نمایش دهند که گویا چیزی به نام "تمامیت دولتی" در افغانستان وجود ندارد، یعنی همان وضعی را مجدداً به نمایش بگذارند که نوکران روس بعد از کودتای "تنی" علیه "نجیب" و بعد از گردن فزازی های باند "ببرک" علیه "نجیب" بازی نموده اوضاع را قسمی نمایش دادند که بعد از رفتن روسها از افغانستان و تنها گذاشتن نوکرانش، دیگر خشتی بالای خشت دیگری در کشور بند نیست.

امپریالیسم امریکا با این تکتیک، می خواهد فضاء را برای نوکران جدید - سابقه شان مساعد بسازد. یعنی دولت دست نشانده را از درون تخریب نماید تا بدون کمترین مقاومتی و هر یک از جناح ها به امید عفو و بخشش طالب، بقایش را در همکاری با آنها جست و جو نموده، حاکمیت را دودسته تسلیم طالب نمایند.

بناءً به صراحت نوشته می توانیم که تهدید امپریالیسم امریکا به آدرس هر دو نفر ساختگی و ظاهر سازی می باشد و آنها خوب می دانند که این تهدیدات چیزی بیشتر از بچه ترسانی نیست. زیرا این را خوب می دانیم که هرگاه چنین نباشد و امریکا واقعاً بخواهد مشکل بین آنها را حل نماید، کافیسیت با یک تلفون هر دو نفر را به پای یک دیگر شان ببندازد.

هموطنان گرامی!

ما نمی دانیم که مواد مخفی در موافقتنامه بین طالب و امریکا چیست؟ آیا تعهدات دوجانبه است و یا یک جانبه؟ اگر دو جانبه است، محتوای تعهدات شان چیست و اگر یک جانبه است، طرفی که قبول نموده کاری انجام دهد در ازای آن چه به دست آورده و یا خواهد آورد، مسلم آن است که این حاکمیت چیزی بیشتر از مهره های پیاده در یک تخته شطرنج نمی باشند، لذا اگر می خواهیم که وطن ما آزاد و مردم ما در صلح و رفاه زندگانی نمایند، باید خود به میدان آئیم و طومار این دولت دست نشانده را به هم بیچیم.

سرکها ما را می طلبد!!